Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

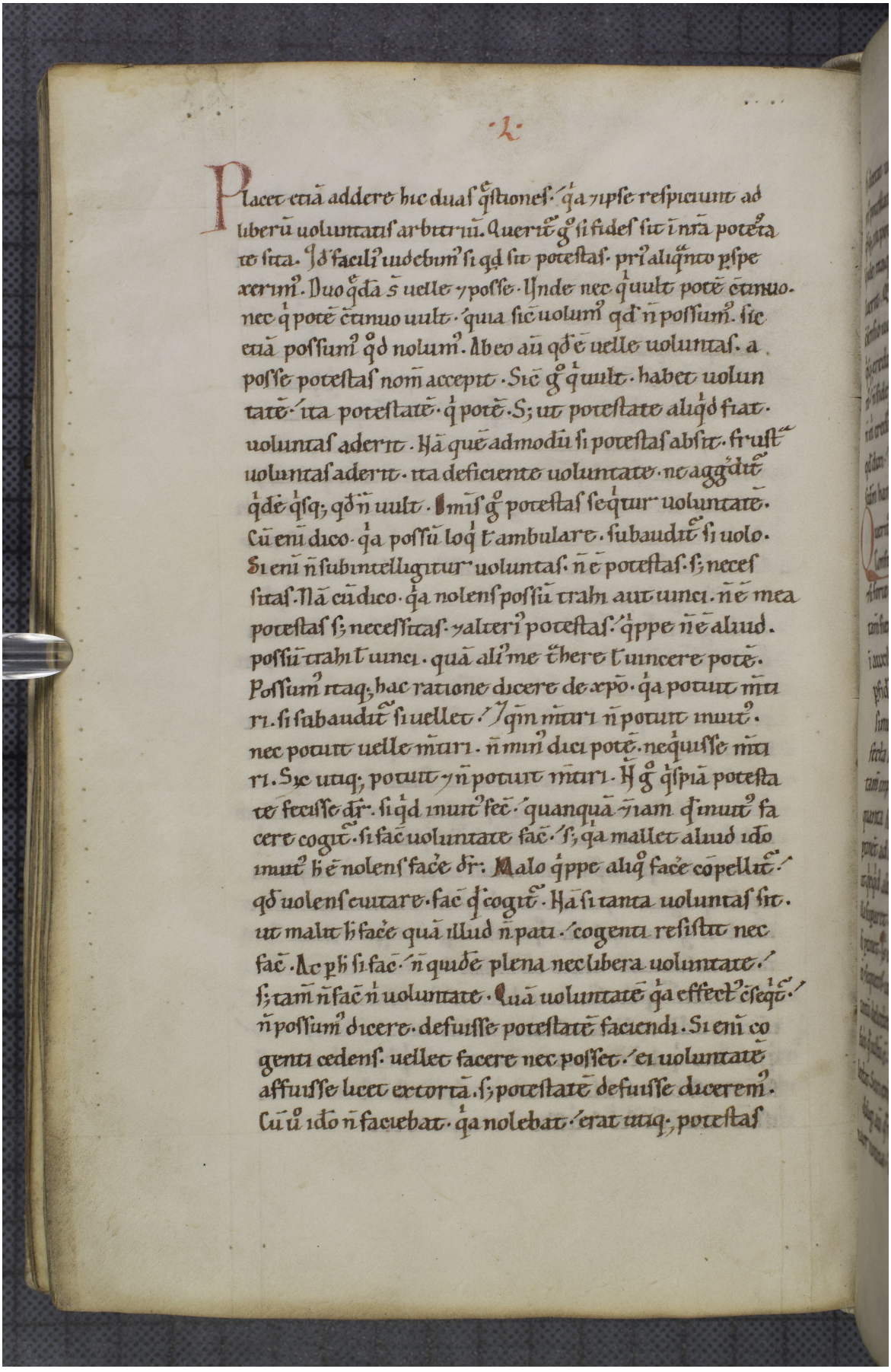

·2·

Placet etiā addere hic duas q̄stiones. q̄a ꝯ ipse respiciunt ad
liberū uoluntatis arbitriū. Queritur g̊ si fides sit ī nr̄a potēta
te sita. Id̄ facilius uidebimus si qd sit potestas. prius aliq̄nto p̄spe
xerimus. Duo q̄dā s̄ uelle ꝯ posse. Unde nec q̄ uult potē c̄tinuo.
nec q̄ potē c̄tinuo uult. quia sic uolumus qd̄ n̄ possumus. sic
etiā possumus q̊d nolumus. Ab eo aū qd̄ ē uelle uoluntas. a
posse potestas nom̄ accepit. Sic g̊ q̄ uult. habet uolun
tatē. ita potestatē. q̄ potē. S; ut potestate aliq̄d fiat.
uoluntas aderit. Nā quē admodū si potestas absit. frustra
uoluntas aderit. ita deficiente uoluntate. ne aggr̄ditur
q̄dē q̄sq; qd̄ n̄ uult. Omis g̊ potestas seq̄tur uoluntatē.
Cū enī dico. q̄a possū loq̄ t̄ ambulare. subauditur si uolo.
Si enī n̄ subintelligitur uoluntas. n̄ ē potestas. s; neces
sitas. Nā cū dico. q̄a nolens possū trahi aut uinci. n̄ ē mea
potestas s; necessitas. ꝯ alterius potestas. q̄ppe n̄ ē aliud.
possū trahi t̄ uinci. quā alius me t̄here t̄ uincere potē.
Possumus itaq; hac ratione dicere de xp̄o. q̄a potuit m̄ti
ri. si subauditur si uellet. Iq̄m m̄tiri n̄ potuit inuitus.
nec potuit uelle m̄tiri. n̄ minus dici potē. nec q̄uisse m̄ti
ri. Sic utiq; potuit ꝯ n̄ potuit m̄tiri. H̄ g̊ q̄spiā potesta
te fecisse d̄r. si q̄d inuitus fec̄. quanquā ꝯiam q̄ inuitus fa
cere cogitur. si fac̄ uoluntate fac̄. s; q̄a mallet aliud id̄o
inuitus h̄ ē nolens fac̄e d̄r. Malo q̄ppe aliq̊ fac̄e cōpellitur.
qd̄ uolens euitare. fac̄ q̄ cogitur. Nā si tanta uoluntas sit.
ut malit h̄ fac̄e quā illud n̄ pati. cogenti resistit nec
fac̄. Ac p̄h̄ si fac̄. n̄ quidē plena nec libera uoluntate.
s; tam̄ n̄ fac̄ n̄ uoluntate. Quā uoluntatē q̄a effectus c̄seq̄tur.
n̄ possumus dicere. defuisse potestatē faciendi. Si enī co
genti cedens. uellet facere nec posset. ei uoluntatē
affuisse licet extortā. s; potestatē defuisse diceremus.
Cū ů id̄o n̄ faciebat. q̄a nolebat. erat utiq; potestas